

nagy táborában, Wah, Manshera és Kala helységben. A kórházi szolgálat után társai-
val naponta fölkereste a táborokat, és nemcsak ételmezt, ruhát és orvosságot vitt ma-
gával, hanem megtoldotta ezeket a szeretetet, törődés, reménység adományával, és
azzal a huncut örömmel, amely sajátja lelkületének, és eleven legendává tette Rawal-
pindiben.

Amikor Punjabban az 1955-ös árvíz a vidék nagyrészét elpusztította, ezeket téve
hajléktalanná és elvágva a falvakat a világtól, Sr. Bernadette egyik tagja volt a csa-
patnak, amely jeppel, teveháton és végül gyalog nekiindult, segítséget és orvosságot
vive a Kushab körüli érintett területre, kb. 150 mérföldnyire Rawalpinditől, ahol több
mint 50 000 embert ért a csapás. Ő jutott el elsőnek néhány elszigetelt faluba 10 nap-
pal az árvíz kitörése után.

Kórházi munkája inkább a mindennapos gondozás állandó, egyszerű, önzetlen fel-
adata volt és ma is az, nem annyira az árvíz és éhség idején nyújtott segítség lát-
ványos fajtája.

Felhasználja barátainak az egész világra kiterjedő hálózatát („magyar” a jelszó),
hogy segítse ügyeiben. Gyűjti az orvosságot, orvosi könyveket, ócska ruhát, üres do-
bozokat, szinte mindent, amit csak el lehet képzelni, és mindent jól értékesít. Takarók,
játékok, bébifőkötők lesznek a kidobott dolgokból, mind azért, hogy örömet okozzanak
egy senyvedő gyerekek, vagy kielégítsék egy szegény beteg szükségleteit.

A nővér vállalta, hogy hatvan éves fejjel új útra térjen, és ma a mirpurkhasi Szent
Teréz-kórházban látja el mint patikus a rendelést. Orvosságot, szeretetet és szolgálatot
oszt, példája annak az egyszerűségnek, amely ma ugyancsak ritka erény a modern
élet bonyodalmai között, és az állandóságnak a gyorsan változó világgal szemben.
Erejét egyszerű hitéből meríti, és jutalma az, ha betegeit egészségesen és boldogan
látja viszont.

PAPI JUBILEUMOK

Acélmise

Fetzer József c. apát, ny. szarvasi esperesplébános jún. 28-án Szarvason. A 95
éves jubiláns ma is jó egészségnek örvend, és segít a pasztorációban. Kéz-
vezetője Regős András szarvasi apátplébános, szónoka pedig volt növendéke,
Dr. Dankó László, a szegedi szeminárium rektora volt. A kerület papsága a ju-
bilánssal koncelebrált a zsúfolt templomban.

Gyémántmisék

Aczél István Róbert minorita máj. 10-én az egeri volt minorita templomban,
amelynek 1950 óta plébánosa. 90 évével az egyházmegye legöregebb aktív
lelképásztora. Kézvezetője és szónoka Kádár László egeri érsek volt.

Székely László c. apát, gasztonyi plébános, a neves papköltő jún. 16-án a pesti
Jézus Szíve templomban. Nyíri Tamás professzor tartotta a szentbeszédet.

P. Réthy Apollinár OFM jún. 21-én Csiksomlyón. Az ősi kegyhelyen mintegy
40 paptestvér jött össze. Mise után a stallumban fogadta a jubiláns a köszön-
téseket. A beteg tartományfőnök levélben üdvözölte. Eddig Abrud plébánosa
volt, most mint nyugdíjas a körösbányai rendházba vonul vissza.

Grineusz György kanonok a szombathelyi egyházmegyében.

Szunyogh Xavér Ferenc OSB, a magyar liturgikus mozgalom atyja, júl. 2-án a pesti józsefvárosi templomban mondta gyémántmiséjét és nagyhatású szentbeszédét. Fáradhatatlan tevékenységét mutatja, hogy eddig 28 000 szentmisét, 12 000 beszédet mondott az ország 400 templomában.

Aranymisék

Kovács József martonosi (Jugoszlávia) plébános ápr. 15-én. 1949 óta működik plébániáján. A Püspök Atya is jelen volt, és pápai áldást osztott.

Oláh Kornél ny. hajdúdorogi parochus jún. 25-én Nyírcsaholyban.

Hárosi Antal, Nadas Zoltán, Száva János, Vizsy Pál, Werner Alajos, a Központi Szeminárium 1928-ban végzett növendékei, jún. 29-én az Egyetemi templomban koncelebráltak. Dr. Werner Alajos előtte jún. 21-én mondotta jubileumi miséjét a máriaremetei kegytemplomban, ahol működik. Ünnepi szónoka Székely László volt.

P. Polgár András SJ Budapesten júl. 31-én.

Farkas József c. prépost, **Melke Lajos** esperes és **Nadasi Sándor** c. apát a pécsi Jézus Szíve templomban. Cserháti püspök vezette őket oltárhoz.

+

A nagyváradai püspökség 900 éves jubileuma. Régi szentszéki engedély alapján Nagyváradon Szent László ünnepét a húsvét utáni IV. vasárnapon szokták megtartani. Az idén ez ápr. 23-ára esett. Most különös kegyelettel ünnepelték, mert 900 éve, hogy Szent László kérésére a Szentatya Nagyváradot engedélyezte az egyházmegye székhelyének. László a várban építtetett nagyon szép négy tornyos templomot. Oda is temették. Sajnos a háborús idők viharában minden elpusztult.

A szép ünnepre zsúfolásig megtelt a székesegyház, külföldi vendégek is részt vettek. A szentmisét Dr. Hosszú László provikárius celebrálta. Szentbeszédet Zöldy Endre kanonok, székesegyházi plébános mondott. Az ünnepség Szent László-ereklyecsókolással végződött.

Még megérte az ünnepséget Dr. Hárta Juliu g. kat. püspök, aki több, mint 25 éve volt felszentelt püspök. Nagyon komoly, hűséges és mindig derűs lélek volt. Júl. 1-én temették. „Egy szentünkkel több van a mennyországban” — írják a váradiak. Dr. Hosszú László temette nagy segédlettel, latin nyelvű szertartással és román beszéddel. Végül elmondták közösen a Hiszekegyet, ezzel is kiemelve az „unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam”.

A jubileumi év keretében a város hívei az Úrnapját is különös fénnel ünnepelték. Bár körmenet helyett csak a négy mellékoltárhoz vonultak, de igen nagy számban vettek részt, a felnőttek mellett sok gyermek és fiatal is. A celebráns (Dr. Hosszú László) záróbeszédében beszélt is a gyermekek isteni Barátjáról, az Úr Jézusról, aki nagyon szerette őket már földi életében is, sőt legnagyobb csodáit, halottfeltámasztásait is többnyire fiatalokon vitte végbe.

Marosi László